

475

AD QVODLIBETARIAM

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS AGITANDA DISPVATIONIBVS

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXX. IANVARII, MAGISTRO NICOLAO PIETRE
DOCTORE MEDICO MODERATORE.

An Diarrhœa Hydropi?

N ALVVM corporis totius sentinam vndique humores excrementitij, aqua nimirum, pituita, & bilis vtrâque confluent per venas, quæ ex vniuerso corpore producantur eò omnes. Illic si subsistant, obstructions plurimas (quibus infame est mesenterium) febres intermittentes, hydropas pariunt: inde si effluent, vel variè per corporis habitum disperguntur, & scabiem, lepram, tumores generis omnis, arthritidem progignunt; vel effunduntur forâque prodeunt vomitu, diarrhœâ, cholera; vt hi tres affectus humorum duntaxat motu distinguantur, ceterâ consimiles sint. Præstat diarrhœa, quippe quæ innoxie superfluos humores expurget, quâ decet, per intestina scilicet excipiendis excrementis dicata, cum, vomitu conuellatur ventriculus, cholera penè exoluatur. Atque ille, cibi promptuarium cum sit, humorum illuuiæ fordere nequit citra noxam; vt emeticis, præcipuè metallicis, temerè non sit exagitantus.

EFFLVIT PER ALVVM cibus, chylus, vel humor. Cibi effluuium leienteria dicitur; chyli celiacus affectus; at humor vel alimentarius, isque sanguis, habetur, vel excrementitius. Sanguinis deiectio cum torminibus dysenteria est: excrementitij humoris sine dolore effusio, diarrhœa. Effundit humorem natura vel morbus; illa in ægri salutem, hicin perniciem; vt salutaris diarrhœa habenda sit, quam natura mouerit, critica cuiusmodi dicitur, quod morbum iudicet & soluat; perniciofa illa, quam produxit morbus, symptomatica appellatur, quod morbo accidat & accedat quasi morbus alter. Expellit natura consentaneum duntaxat humorem tempestiuè, morbus alieno tempore, vel alienum exturbat. Non tamè expers periculi critica diarrhœa, quæ exuperat, diutiusque persistit; prorsus exitialis, si vires desint. Symptomatica est, quæ incunte morbo contingit; at illa quandôque non adeo nocet, imò iuuat.

ST HABETVR QVE medicis hydrops quiuvis aquarum cumulus, suum tamen sibi fecit etiam apud medicos hydropis nomen ex aqua tumor, tum cutis, tum abdominis; ille intercus dicitur (qui à cachexia omninò distinguitur) hic ascites, si aquæ subit plurimum; si natus superet, tympanites; vt inter vtrûnque pertineat sit discrimen. Semel erumpit quandôque aqua è venis critico abscessu, suoptè impetu, nullo prægresso morbo; sapius stillat sensum & assiduò. Perennis huius aquæ fons icterus calidâ itemque frigidâ intemperie malè affectum, vt suum sanguificationis munus administrare nequeat, sanguinis loco aquam fundat & effundat in venas. Ictericæ temperiem (in qua vis naturæ omninò posita est) labefactat liberalior cum meri, tum frigida potus, itemque omnis præter modum & naturam excretio, solennis vacationis suppressio; præterea febris, inflammatio, scirrhus tum icteris ipsius, tum lienis, ceterorumque viscerum, vt hydrops aliàs solitarius existat, aliàs comitatus sit icteris labe.

VI EX MORBO prodit hydrops, siue recens fuerit, siue inueterat, grauis, atque eò grauior, quod morbi vis fuerit acrior, vt ille grauissimus habendus sit, quem causus genuerit, non leuior is, quem quartana produxerit. Plenus periculi ascites, periculosissimus intercus. Denuntiat in ascite periculum tussis, in intercute frequens animi deliquium. His cum accesserit *anorexia*, carniū præcipuè fastidium ingens, spes salutis est omninò adempta. Lewis & momenti ferè nullus hydrops, quem simplex aquarum collectio peperit, vt ille duntaxat remediis cedat & sanabilis sit.

YDROPIS morbus non faciliè euincitur; quæ enim icteris semel infecerit labe, deleri nequit; vix etiam aut ægrè inter initia hydropi occurritur. Non sanat hydropem emissus humor, hydropicum potius tollit, nisi ille solitarius sit, natura valeat, sintque illa viscera. Expurgatâ tum aquâ, cutis, abdomen omninò subsidunt, soluiturque demùm hydrops. Expurgandæ aquæ ratio hac arte incunda, catharsi, phlebotomiâ, crassior illuuiæ viscerum cum exhausta fuerit, ducenda & deducenda diureticis aqua in vesicam, hydragogis prolucenda in intestina, hidroticis in summam euocanda cutem. In ascite primo etiam quôque tempore emittenda per ventrem paracentesi. In intercute incidenda cutis scalpello, vt vulneribus veluti stillicidiis exudet aqua quæ exundat. Sed has omnes artes natura superat, cum aquosam illuuiem aluo diarrhœâ solutâ, profundit.

Ergo Diarrhœa Hydropi.

Asserebat Lutetiæ MICHAEL FRANCIER Compèdiensis. A. R. S. M. DC. XIV.

DOMINI DOCTORES DISPVATVR.

M. Nicolaus Henault.
M. Philibertus Guilbert.
M. Ioannes Pietre.

M. Ioannes Cousin.
M. Hieronymus Goulu Prof. Reg.
M. Symphorianus Haustin.

M. Simon le Tellier. Med. Reg.
M. Richardus Marcet.
M. Simon Bazin.